

Binkošti

Prihod Svetega Duha

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali. Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden. Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti v tujih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati.

V Jeruzalemu so tedaj prebivali Judje, pobožni možje iz vseh narodov pod nebom. Ko se je razširil glas o tem, se je zbrala množica ljudi, ki so bili vsi iz sebe, ker jih je vsakdo slišal govoriti v svojem jeziku.

Strmeli so, se čudili in govorili: »Glejte, ali niso vsi ti, ki govorijo, Galilejci? Kako, da jih slišimo vsak v svojem materinem jeziku? Parti, Medijci in Elámci in tisti, ki prebivamo v Mezopotamiji, Judeji in Kapadokiji, v Pontu in Aziji, v Frigiji in Pamfiliji, v Egiptu in v libijskih krajih blizu Cirene, in mi iz Rima, ki se zdaj mudimo tukaj, Judje in spreobrnjenci, Krečani in Arabci – vsi jih slišimo, kako v naših jezikih oznanjajo velika Božja dela!« Apd 2,1-11

Delovanje Svetega Duha

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: »Še veliko vam imam povedati, a zdaj ne morete nositi. Ko pa pride on, Duh resnice, vas bo uvedel v vso resnico, ker ne bo govoril sam od sebe, temveč bo povedal, kar bo slišal, in oznanjal vam bo prihodnje reči. On bo mene poveščal, ker bo iz mojega jemal in vam oznanjal. Vse, kar ima Oče, je moje, zato sem vam rekel: Iz mojega jemlje in vam bo oznanjal.« Jn 15,26-27; 16,12-15

Prihod in delovanje Svetega Duha

V nedeljo pred binkošti sem razmišljal o edinosti in Jezusovi prošnji, da nas zedini. V pričakovanju binkošti se je moja misel nadaljevala takole: verjetno šele iz te edinosti lahko nastopi delovanje Svetega Duha po nas. Razmišljal sem, da bi vse povabil k molitvi litanij Svetega Duha, ki so me v dneh pred binkošti posebej nagovorile. No, čas me je povozil, potem je

prišla še bolezen in binkošti sem 'skuhan' pričakal v postelji. Zato se spet opravičujem za zamudo.

Mučni me vprašanje delovanja Svetega Duha, kot vidite, bolezen pustimo ob strani ;). Ne dvomim v absolutno moč, sprašujem pa se, kaj je z našo učinkovitostjo, da bi to moč priklicali nad nas in naše delo v korist bližnjih. Zdi se, da nekje nekaj ne deluje. Ko je prva Cerkev molila in je apostol Peter v zaupanju spal v ječi, ga je angel rešil iz nje. Ko so apostoli prosili, jih je Bog obsipal s čudeži. Danes pa ...

Prav na binkoštno nedeljo smo brali v Koprski škofiji o imenovanju novega škofa za ordinarija. To imenovanje me prav sili k razmišljanju o delovanju Svetega Duha. Naj ga primerjam z delovanjem v prvi Cerkvi. Poglejmo: Ko so apostoli prve Cerkve po Pismih ugotovili, da mora izpraznjeno mesto Juda Iškariota zasesti nekdo drug, so izmed dveh, ki so bili ves čas z njimi, izžrebali Matija. Prepričani so bili, da jih pri tem vodi Sveti Duh in verjamem, da je resnično, kar apostolska dela poročajo o drugem dogodku na drugem mestu, ko pravijo: da je sklenil Sveti Duh in oni (apostoli) z njim. Od kod ta jasnost apostolom, da Sveti Duh deluje? Zakaj je takrat tako močno deloval, danes pa se zdi, da spi? Pa pogledajmo med drugim, kaj je v poročilih od delovanju Svetega Duha ves čas prisotno? Lahko bi rekli: edinost, povezanost v molitvi, pripravljenost na darovanje za Kristusa, Resnica, odkritost ter izredna preprostost.

Vrnimo se k izvolitvi dvanajstega apostola in jo primerjajmo z našim imenovanjem:

Če so za zamenjavo enega od dvanajstih kamnov v prvi Cerkvi porabili nekaj trenutkov molitve in čas za vržen žreb, smo v Koprski škofiji, ki je velika za dobro moško dlan, porabili dve leti. Nazadnje so moža našli na škofiji sami.

Če so apostoli takoj povedali, kakšnega človeka iščejo, ne vem, da bi to bilo znano nam, ki smo dve leti čakali na novo vodstvo škofije.

Če so apostoli takoj javno povedali dve imeni, pri nas večina duhovnikov, kaj šele vernikov, ni vedela in še danes ne ve, o katerih imenih in kakšnem številu se sploh govori oz. se je govorilo.

In ko smo po dveh letih dočakali izvolitev, je najbolj tragično to, da komaj kdo še verjame, da je izvolitev vodil Sveti Duh. No, da ne bo pomote, sam sem trdno prepričan, da Sveti Duh vodi Cerkev. Žal verjetno pogosto mimo mnogih naših tako zelo človeških korakov.

Če pogledam zelo preprosto, po domače, bi isti rezultat lahko dobili prav tako hitro kot prva Cerkev. Potrebno bi bilo nekaj moškega poguma in jasne misli. Vprašanje, če bi bilo to že v

božjem duhu. Da bi bilo resnično v Svetem Duhu, si mislim, da bi se morali JAVNO ZEDINITI glede tega, kakšne kvalitete iščemo in pri kom jih prepoznavamo. Menim, da bi v takšni debati lahko popolnoma pozabili na zunanega sovražnika in vsemogoče teme, ki trenutno zaposlujejo večji del Cerkve v Sloveniji. Več kot preveč dela bi nas čakalo, mar ne?

Jezus je pred trpljenjem učence pozval k edinosti. Povedal jim je, da se bodo morali prepustiti Svetemu Duhu, če bodo hoteli zaživeti v Resnici. Ko so skupaj molili in se v srcih že scela odločili za življenje v Kristusu, je On, ki je odšel, poslal Njega, ki ga je pred tem obljubljal. V moči Svetega Duha, potrjeni z njegovo močjo, so bili kakor bakle vržene v suho pokrajino. Niso požgali, ampak razžarili vse, kar je hotelo videti moč Ognja z višave. Tisti, ki je prišel, da vrže ogenj na zemljo, je pripravil nje, da so ga ponesli po svetu.

Pa mi? Naj se vrnem k moji prvi misli, da bi pozval k molitvi litanij Svetega Duha. Vprašal sem se:

- za kaj pa bi prosili, kar bi bilo hkrati v Njegovem imenu,
- v čem pa smo resnično edini,
- ali smo resnično pripravljeni dati življenje za Gospoda,
- ali je tudi nam življenje Kristus in smrt dobiček, kot pravi apostol Pavel,
- ali bi se kdo od nas res raje hvalil s svojimi slabostmi kot pa kitil s tujim perjem?

Pomislil sem. Ne, naprej bo potrebno garati za: edinost, povezanost v molitvi, pripravljenost na darovanje za Kristusa, Resnico, odkritost ter izredno preprostost. Ko bo Bog po Svetem Duhu iz ostanka naredil živo občestvo, bo to občestvo molilo in izmolilo čudeže. Sedaj pa je verjetno čas molka, mogoče čas Kristusovega križa in pokopa. Vztrajajmo, da bomo v Resnici dočakali tudi binkošti.